

No. CvB 2018/04

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van de heer A, wonende te X.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 14 maart 2018 (CvT no. 17/30) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van de heer A, hierna ook te noemen: klager, tegen mevrouw drs. B, lid van het Instituut, wonende te Y, hierna ook te noemen: de psycholoog, deels gegrond verklaard en een waarschuwing opgelegd. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klager en de psycholoog op 3 mei 2018 toegezonden.

1.3 Klager is tegen de beslissing van 14 maart 2018 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 28 juni 2018, dat op 2 juli 2018 is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep.

1.4 De psycholoog heeft een verweerschrift, gedateerd 28 augustus 2018 ingediend.

1.5 Het College van Beroep heeft de zaak op 7 juni 2019 behandeld. Klager was daarbij aanwezig. Klager werd vergezeld door de heer A senior. De psycholoog was niet aanwezig. Klager heeft een pleitnota overgelegd. Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, nu klager in hoger beroep geen

concrete bezwaren heeft aangevoerd tegen de door het College van Toezicht vastgestelde feiten.

2.3 Klager heeft de volgende grieven aangevoerd tegen de uitspraak van het College van Toezicht:

- a. het College van Toezicht heeft onvoldoende aandacht besteed aan het feit dat de kern van de klacht inhoudt dat de psycholoog bij de behandeling ervan is uitgegaan dat klager het trauma door de klap op zijn adamsappel niet kon verwerken wanneer hij niet eerst aan de problemen gerelateerd aan zijn opvoeding en persoonlijke situatie zou gaan werken. Het College van Toezicht heeft voorbij gezien aan het feit dat de behandelmethode van de psycholoog, die er volgens klager op neer komt dat een "vers" trauma niet verwerkt kan worden voordat eerdere trauma's zijn verwerkt, in zijn geval erop neerkomt dat hem problemen zijn aangepraat.
- b. de psycholoog heeft wel juridisch advies gegeven.

2.4 Nu de grieven overwegend niet zijn gericht tegen een bepaald onderdeel van de klacht zal het College van Beroep de klacht opnieuw beoordelen.

2.5 Op 1 maart 2015 is de Beroepscode voor psychologen 2015 in werking getreden. Nu de klacht betrekking heeft op gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan zowel vóór als na 1 maart 2015, dient toetsing plaats te vinden zowel aan de vóór 1 maart 2015 geldende beroepscode, de Beroepscode 2007, als aan de nadien geldende beroepscode, de Beroepscode 2015.

Klachtonderdeel 1

2.6 Het College van Toezicht heeft ten aanzien van dit klachtonderdeel het volgende overwogen:

"Artikel 67 van de Beroepscode 2015 bepaalt dat de psycholoog de cliënt desgevraagd inzage in en afschrift van het dossier geeft.

Verweerster had dan ook aan klagers herhaald, in 2017 gedaan, verzoek om een afschrift van zijn dossier moeten voldoen.

Het College is van oordeel dat verweerster met haar reactie van 19 september 2017 aan klager, waarin zij voorstelt het dossier aan zijn nieuwe behandelaar te sturen onbegrijpelijk en onzorgvuldig heeft gehandeld.

Ook al zou verweerster zich bedreigd dan wel gestalkt hebben gevoeld door klager, dan nog was deze reactie niet gepast.

Verweersters handelwijze is in strijd met genoemd artikel 67 van de Beroepscode 2015, zodat het eerste klachtonderdeel gegrond is.

Het College merkt terzijde op dat verweersters advocaat het dossier ter zitting aan klager heeft overhandigd."

Het College van Beroep verenigt zich met deze overweging van het College van Toezicht en beoordeelt, evenals genoemd College, dit onderdeel van de klacht gegrond.

Klachtonderdeel 2 en klachtonderdeel 4

2.7 Het College van Beroep stelt, evenals het College van Toezicht, voorop dat de tuchtrechtelijke beoordeling van een behandeling of begeleiding door een psycholoog zich beperkt tot de beantwoording van de vraag of deze uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Dat wel zeggen dat wordt beoordeeld of de psycholoog heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend psycholoog mag worden verwacht bij het bepalen van de diagnose en het daarop afstemmen van de behandeling, een en ander op basis van de normen zoals die golden ten tijde van het handelen waarop de klacht zich richt.

2.8 Evenals het College van Toezicht heeft het College van Beroep op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting, niet kunnen constateren dat de psycholoog, gemeten naar de onder 2.7 genoemde beoordelingsnorm, in redelijkheid niet tot de conclusie heeft kunnen komen dat klager in 2009 niet leed aan PTSS en overweegt daartoe het volgende.

De psycholoog mocht na afloop van de twee periodes van begeleiding met betrekking tot de eerste twee werk gerelateerde incidenten (in 2009 en 2014) ervan uitgaan dat klager klachtenvrij was, nu hij na afloop van de begeleiding weer aan het werk is gegaan en zij geen berichten heeft ontvangen die op het tegendeel wijzen.

Daarnaast heeft de psycholoog klager beide keren geadviseerd naar zijn huisarts te gaan, zodat klager, bij klachten, via zijn huisarts een verwijzing voor een eventuele verdere behandeling had kunnen krijgen.

Naar aanleiding van het derde incident, in november 2016, heeft de psycholoog klager meteen doorverwezen.

Voorts overweegt het College van Beroep dat toen klager in 2011 onder behandeling was bij de psychotherapeut/psycholoog C het geweldstrauma nauwelijks aan de orde is geweest. Dat blijkt uit de overgelegde e-mail van de heer C aan klager, gedateerd 2 november 2017, waarin de heer C over de mate waarin genoemd onderwerp in 2011 in de reeks van tien behandelingsessies aan de orde is gekomen o.a. schrijft:

“Ik kan mij niet herinneren, dat u het gebeuren telkens naar voren bracht en vertelde herbelevingen daarvan te hebben. Mogelijk was op dat moment die impact ook nog niet duidelijk voor u zelf”.

Het College van Beroep is op grond van vorenstaande van oordeel dat aan de psycholoog geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt van haar handelwijze met betrekking tot de drie momenten waarop zij klager heeft gezien naar aanleiding van een werk gerelateerd incident.

In beroep heeft klager zijn stelling dat de psycholoog zou hebben aangestuurd op een conflict met zijn familie niet nader onderbouwd, zodat die niet is komen vast te staan.

2.9 Het College van Beroep is, evenals het College van Toezicht, van oordeel dat de stelling van de psycholoog in haar brief van 28 maart 2017 dat succesvolle behandeling van PTSS pas recentelijk is ontwikkeld, onjuist is. Anders dan het College van Toezicht is het College van Beroep echter van oordeel dat het te ver gaat om aan te nemen dat hierbij sprake is geweest van bewuste en doelgerichte misleiding zoals bedoeld in artikel 42 Beroepscode 2015, mede in aanmerking genomen dat het hier gaat om een achteraf gegeven zienswijze op de gevolgde werkwijze.

2.10 Onder V 5. 6. van de bestreden beslissing heeft het College van Toezicht het volgende overwogen:

"Onder klachtonderdeel 2 heeft klager voorts nog aangevoerd dat verweerster hem ten onrechte heeft geadviseerd om de klap op zijn adamsappel niet te bespreken tijdens het eerste gesprek met de bedrijfsarts, hoewel dat de enige en werkelijke oorzaak van zijn ziekmelding was.

Nu het rapport van de bedrijfsarts dateert van 12 mei 2009 en de behandeling door verweerster is aangevangen op 14 mei 2009, kan niet worden aangenomen dat een dergelijk advies door verweerster is gegeven. Dit onderdeel van klachtonderdeel 2 is daarom ongegrond."

Het College van Beroep verenigt zich met deze overweging van het College van Toezicht.

Resumerend is het College van Beroep van oordeel dat klachtonderdeel 2 en klachtonderdeel 4 ongegrond zijn.

Klachtonderdeel 3

2.11 Het College van Toezicht heeft ten aanzien van dit klachtonderdeel het volgende overwogen:

"Het door klager in dit klachtonderdeel gestelde is door verweerster gemotiveerd betwist. Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen of verweerster klager juridisch advies heeft verstrekt, omdat aan het woord van de één niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander. In gevallen als deze is het vaste tuchtrechtspraak dat het verwijt van klager niet gegrond kan worden bevonden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerster, doch op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging van de aangeklaagde tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond."

Het College van Beroep verenigt zich met deze overweging van het College van Toezicht.

2.12 Samengevat zal het College van Beroep de beslissing van het College van Toezicht bevestigen ten aanzien van klachtonderdelen 1, 2, en 3. De beslissing ten aanzien van klachtonderdeel 4 wordt vernietigd voor zover die betrekking heeft op het misleidend karakter van de brief van 28 maart 2017 en wordt voor het overige bevestigd. Nu het hoofdverwilt ten aanzien van de genoemde brief in stand blijft en klachtonderdeel 1 ook in hoger beroep gegrond is verklaard, ziet het College van Beroep onvoldoende aanleiding om de opgelegde maatregel te wijzigen. De opgelegde maatregel zal dan ook worden bevestigd.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

- 1. bevestigt de beslissing van het College van Toezicht van 14 maart 2018 ten aanzien van de klachtonderdelen 1, 2 en 3, zij het met aanvulling van gronden;**
- 2. vernietigt de beslissing van het College van Toezicht van 14 maart 2018 ten aanzien van klachtonderdeel 4 voor zover dit betrekking heeft op het misleidend karakter van de brief van 28 maart 2017, verklaart dit deel van de klacht alsnog ongegrond en bevestigt deze beslissing voor het overige, met aanvulling van gronden;**
- 3. bevestigt de door het College van Toezicht opgelegde maatregel.**

Aldus gewezen te Utrecht op 7 juni 2019 door prof. mr. J.H. Hubben, voorzitter, dr. K.A. Soudijn, drs. J. Verdam en dr. S.M. van Es, leden, en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,